

LBRIS

We know
books

MARIUS MARIAN ȘOLEA

**PAȘII
DE SUB SIMȚ**

Prefață de Ioan Holban

Editura Vreimea
București
2024

Cuprins

Cuvînt înainte <i>de Ioan Holban</i>	11
Balada rostirii.....	13
În chipul frumos	15
Poemul Putnei	16
Comunicare.....	17
Cadru în mijloc de liniște	18
Poemul vieții fumegînd în eternitate.....	19
Poeme pentru nerostire	20
I.....	20
II.....	21
III.....	22
IV.....	23
V	24
VI.....	25
VII	26
VIII.....	27
IX.....	28
X	29
Nesalvarea titlului din mare.....	30
Urmare poemului anterior.....	31
Pentru fire	32
Ruinele peste care a suflat și s-a odihnit gîndul	33
Trecerea din liniște	34
Descălecat de respirație	35
Ieșire.....	36
Baladă pentru mulțumire.....	37
Cu cine sînt contemporan.....	39
Cîntec de pribegie	40

Răpirea adîncurilor	41
Aripă	42
Cerul se privește doar cu mîinile.....	43
Cîntec de amurgire	44
Poem de însingurare.....	45
Dezlipirea în țipăt a păsării de cer.....	46
Poem de așezat pe genunchi	47
Sentiment în depărtare	48
Umbra pătratului	49
Noapte de august, mîngîiată de septembrie.....	50
Lecția despre femeia-curcubeu.....	51
Sub aripa de vultur	52
Identitate subscrisă.....	53
Pînză în alb-negru.....	54
Balada despre nemurire	55
Perdeaua	56
Esențiala vedere	57
Spații și porți.....	58
Ascunderea naturii-n mine.....	59
Titlu.....	60
Urmare poemului anterior.....	61
Despre starea poemului	62
Privire de ascultare	63
Părăsirea	64
Pe ziduri de alb	65
Crez de zile mari.....	66
Lecția pentru adolescent	67
Spunerea plecării	68
Pipăirea cu talpa.....	69
Visul din grădina chinezească	70
Poem de respirație	71
Un zeu din suferința grecilor	72
Silogism de apropiere	73
Subtitlu generic.....	74
Comunicarea cu țăranul.....	75

De tinerețe	76
Către starea unui altfel de sine.....	77
În genul fără titlu.....	78
Căutarea de frate	79
Poemul comunicării.....	80
Strigătul meu către-un vecin soldat, în armata răspunsurilor.....	81
Răspunsul nostru, cînd atacam covârșitoarele întrebări	82
Poemul eteric.....	83
Urmare poemului anterior.....	84
Nedemonstrate matematici	85
În neglijența timpului.....	86
Aplaudă cine vede și mai aplaudă cine poate	87
Baladă pentru prieteni.....	88
Imagini și simboluri	89
Furtună de timp.....	90
Margine de înțeles	91
Balada gutuiului	93
Șoptirea	95
În respirație orientală	96
Cuvinte pentru ultima însingurare.....	97
Înșeuarea punctului	98
Înțelesul	99
Starea normală de om	100
Rezemarea	101
Sărarea urechii cu lacrimi de voce.....	103

*Familiei Mustăță, profesorilor mei,
Gheorghe și Daniela Cornea,
obștei Mănăstirii Putna.*

Balada rostirii

Am văzut uneori clătinarea munților
sub greutatea privirilor noastre

și, tot ca dintr-un ochi,
încet auzeam șiroind
lacrima pământului.

am spus atunci: nu te clătina, mărite!
doar tu poți să vezi lumina din soare
în lupta cu timpul.

și a răspuns într-o emoție de aripi:
izvor care-mi vorbești,
dor al meu de vale și de curgere,
din veșniciei îmi răcorești acel călcâi
încins de lume.
în tine oamenii își pleacă ușor gurile
care-au vorbit și care tac,
tu ești mireasma privegherii mele peste ei,
tu îi adormi împăcați la umbrele mele,
pentru că pe stîncile care-mi îmbrățișează fruntea
ei doar în vis le pot vedea...
și trebuie să le vadă!
visul lor trebuie epuizat de somn
și transformat în realitate.

sînt trist, dar lasă-i să doarmă,
somnia este chemare din ei,
în loc de călcâi, tu mîngîie-le inimile!

se vor trezi cu zîmbetul de piatră.

mărite munte, ce-aș mai putea eu face
pentru tine?
mîngîie-mi călcîiul dintre oameni!

În chipul frumos

În chipul frumos al oricărui zeu,
de mult am intuit
înșelarea lumii.

ochiul morții mele
vă privește, prieteni.
văd cum pe umărul vostru
se destramă pămîntul,
pete de timp din soare
se alungesc în ascunderi.

eterne secunde nearse
vin să vă nască pe umăr
cumplita așteptare.
mîini alungite de vînt
vă înfrumusețează chipul
pentru-nșelarea morții.

Nerași din veșnicie,
trec seara către Dumnezeu
pe aleile Putnei.

strigătul satului moare
cu degetele de zăpadă pe o poartă înaltă
și, tot acolo, încremenirea lui
se naște.

pe palma rugăciunii lor
îmi cade lacrima –
imagine de ziduri albe
ce nu le voi atinge.

aceste cuvinte mai știu
cum sfîșietor pornește lumina
din veșmintele negre,
doar păsările văd,
trecînd grăbite în munți,
dumnezeirea lor în noapte.

doar, înalte, păsările văd,
trecînd în viteză peste timpul
lumii...

Comunicare

Tinerii tigri, care, în salturi,
se tot duc în moarte,
s-au oprit puțin în aceste cuvinte.

împrejurul tigrilor acestora,
se prind clipele de mîini
pentru a da istoria lumii.

cunoașterea vine încet, călcînd
pe încrețite frunți.
apusu' a uitat de timp
în respirația anonimului alergător,
cel care vă anunță importanța înfrîngere.

doar înțelesul lui –
ușor suspin al luminii în om.

după această citire a ta,
tu, care ai fi putut a-mi fi prieten,
a și venit valul
să-mi închidă pleoapele.
tu, pentru mine, tot timpul,
o mare ciudată ai fost.